

ffene, men det er vist, at hvor Menneskenes Interesser lede dem til at ødelægge Noget, er der saa Skabninger, der gjøre det grundigere end Mennesket, og derfor tror jeg, at, om end det ærede Medlems Bemærkning kan staa som rigtig i sin Almindelighed, er det dog ved Siden deraf sandt, at, naar Menneskene optræde som Sjænder af Næsternes, er der saa Sjænder, der ere farligere for disse Dyr.

Ordføreren (S. Sprensen): Jeg skal søge at fatte mig meget kort, hvad jeg ogsaa haaber vil kunne lykkes mig efter de Udtalelser, der ere faldne, idet der egentlig kun er en ænfte Sag, som har voldt længere Omtale. Jeg skal først berøre Indstillingen under Nr. 18, som det forekommer mig, at den ærede Finantsminister var lidt gram imod. Den angaar Andragendet fra Husmand Lars Andersen i Saltrup, og det er fuldstændig rigtigt, at Andragendet ikke selv oplyser, at det har været hos Finantsministeren til hans Afgjørelse. Det har imidlertid været hos Invalidebestyrelsen, og jeg maa sige, at jeg er gaaet ud fra, at denne Autoritet stod Finantsministeren saa nær, at der i saa Henseende ingen Indvending kunde være at vente. Jeg veed jo, at der er forskellige Opfattelser om det i Andragendet berørte Forhold, men da jeg ikke antager, at Meningen er den, at man vil have det formelle Spørgsmaal til Drøftelse, men tværtimod ønsker, at Manden maa blive hjulpen, kan jeg ikke tro, at man ønsker, at Forslaget om Indstillingen skal tages tilbage; jeg mener altsaa, at der ikke skal lægges Mære dertil, end hvad Sagen indeholder i og for sig. Jeg tror heller ikke, at den ærede Finantsminister vil se noget som helst Andet, end at man fra Finantsubvalgets Side finder, at Billighed taler for, at Mandens Ønske bør imødekommes, naar der ingen formel Hindring er imøien. Om han senere vil indsende et Andragende til Finantsministeren, hvad der jo ikke er nogen uanfælig Sag, bliver noget Andet. Jeg lader altsaa Forslaget blive staaende og anmoder ærede Medlemmer om at lænne for Henviisning til Finantsministeren. — Dernæst omtalte den høitærede Minister Indstillingerne under Nr. 12 og 13. Jeg tror ikke, at jeg, saaledes som det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Wille) sagde, har udtalt, at Afgjørelsen var utvivlsomt rigtig (Wille: Jeg sagde, at Finantsministeren har sagt, at Ordføreren har udtalt sig saaledes.). Ja, jeg tror dog ikke, at jeg har brugt det Udtryk, men fuldkommen sikker derpaa er jeg ganske vist ikke. Jeg har den Anskuelse, som ogsaa Finantsubvalget ved at henvise Sagen til Krigsministeren har tiltraadt, at, retlig talt, vilde de ikke kunne gjøre deres Sag gjældende — der er dog fremkommet forskellige Opfattelser derom —, men at det her dreier sig om, at de Vedkommende kunne opnaa

som Billighed, hvad de ønske, og det er jo det Væsentlige. — Jeg skal nu omtale nogle af de Indstillinger, som ere gjorte af ærede Medlemmer udenfor Betænkningen. Det første angaar Korpplage D. D. Sagn. Der blev af ærede Medlemmer paa Forslagsstillernes Begne fremdraget flere Exempler paa, at Folk, der kun havde været konstituerede, havde faaet Understøttelse, som altsaa ikke tilkom dem efter Loven. Det var altsaa et Billighedskrav. Det er maatte endog høist rimeligt, at saafremt den vedkommende Mand slet ikke kunde have faaet Pension, vilde han muligvis være blevet stillet gunstigere, end han nu i Virkeligheden er bleven. Det ærede Medlem erkjendte ogsaa fuldt ud, at et Retstrav kunde der ikke være Tale om at gjøre gjældende. Forsaavidt det derimod er paaberaabt, at Administrationen har forurettet ham ved ikke at lade ham staa godt en Maaned længere, hvorved han kunde opnaa en forhøiet Pension, skal jeg ikke udtale mig derom. Det forekommer nemlig Udvalget, at hvis Administrationen i den Henseende har viist sig mindre human og billig, burde den dog, da der har været gjentagende Andragender hos den i den Henseende, have søgt at gjøre sin noget strenge Fremgangsmaade mod Vedkommende noget mindre streng ved at søge en mindre Understøttelse til ham. Det er Pensionslovens klare og bestemte Ord, som ere imod. Mandens Person, Stilling og Tjeneste har Udvalget ikke Noget imod; der er endog adskillige Ting, navnlig hans lange Konstitutionstid, som med nogen Grund kunde tale for ham. Men der er adskillige Tilfælde, hvor Konstitutionstiden ikke tages med ved Pensionsberegningen, og det vilde altsaa føre Konsekventer med sig for Andres Vedkommende. — Angaaende Indstillingen af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. B. Jensen) skal jeg udtale, at Udvalget, som det fremgaar af Motiveringens, ikke helt har været enig i den Opfattelse, som den høitærede Kultusminister har gjort gjældende. Jeg finder ikke, at der i Grundloven er Spor af Hindring for at give de Vedkommende en Understøttelse; men Grunden hvorfor man ikke har villet tage Anledning af dette Andragende til at foreslaa Noget, er den, at man ikke har troet af et enkelt Andragende at burde tage Anledning til at træffe en saadan første Afgjørelse uden at der forud har fundet en større og nærmere Overveielse af dette Forhold Sted. Thi det er klart, at, hvis det sker, vil det kunne bringe Andragender med sig paa mange forskellige Omraader, som staa Folketrikken meget nærmere, og hvor man er Tale om. Det er det, Udvalget bestemt har villet værges sig imod, at der i og for sig skulde være Noget til Hinder derfor; men man har ikke fundet det hensigtsmæssigt for Liden at tage et saadant stort Spørgsmaal til Afgjørelse ved et